A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2026. június 18.*

„Előzetes döntéshozatal – A természetes személyek védelme a személyes adatok kezelése tekintetében – (EU) 2016/679 rendelet – 77. és 79. cikk – Jogorvoslati lehetőségek – Párhuzamos joggyakorlás – A panasz nemzeti felügyeleti hatósághoz történő benyújtása és a bírósági jogorvoslat gyakorlása közötti kapcsolat – Az egymásnak ellentmondó határozatok kockázata – A hatékony bírói jogvédelem elve – A tagállamok eljárási autonómiája – A tényleges érvényesülés elve – Az egyenértékűség elve”

A C-414/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2024. június 13-án érkezett, 2024. május 17-i határozatával terjesztett elő

a **Datenschutzbehörde**

és

Dr. GS

között,

a **Bundesministerin für Justiz**,

a **D GmbH**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, I. Ziemele (előadó), A. Kumin, S. Gervasoni és M. Bošnjak bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Datenschutzbehörde képviseletében M. Schmidl és E. Wagner,

– Dr. GS képviseletében S. Binder-Novak Rechtsanwältin,

– a D GmbH képviseletében S. Korab Rechtsanwalt,

– az osztrák kormány képviseletében A. Posch, J. Schmoll és C. Gabauer, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében S. Fiorentino, meghatalmazotti minőségben, segítője: E. De Bonis avvocato dello Stato,

– a magyar kormány képviseletében Biró-Tóth Zs. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Bouchagiar, M. Heller és H. Kranenborg, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. szeptember 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.; a továbbiakban: GDPR) 77. és 79. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Dr. GS és a Datenschutzbehörde (adatvédelmi hatóság, Ausztria; a továbbiakban: DSB) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy e hatóság elutasította a Dr. GS által a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez való jogának állítólagos megsértése alapján benyújtott panaszt azzal az indokkal, hogy az érintett korábban azonos tárgyú és az eljáró bíróság előtt még folyamatban lévő bírósági jogorvoslatot nyújtott be.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A GDPR (10), (11), (129) és (141) preambulumbekezdése értelmében:

„(10) A természetes személyek következetes és magas szintű védelmének biztosítása és a személyes adatok [Európai] Unión belüli áramlása előtti akadályok elhárítása érdekében a természetes személyeknek az ilyen adatok kezelésével összefüggésben fennálló jogait és szabadságait minden tagállamban azonos szintű védelemben kell részesíteni. A

természetes személyeknek a személyes adataik kezeléséhez kapcsolódó alapvető jogai és szabadságai védelmére vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását az Unió egész területén biztosítani kell. […]

(11) Ahhoz, hogy a személyes adatok az Unió egész területén hatékony védelemben részesüljenek, az érintettek jogait, valamint a személyes adatokat kezelő, illetve az adatkezelést meghatározó személyek kötelezettségeit megerősíteni és részletesen meghatározni szükséges […].

[…]

(129) E rendelet Unió-szerte következetes végrehajtásának és e végrehajtás következetes nyomon követésének biztosítása érdekében a felügyeleti hatóságokat minden tagállamban ugyanazokkal a feladatokkal és tényleges hatáskörökkel kell felruházni, ideértve a vizsgálati hatáskört, a korrekciós és szankciós hatáskört és a szankciókat, valamint az engedélyezési és a tanácsadási hatáskört, különösen a természetes személyek panaszaival kapcsolatos ügyekben, továbbá – az ügyészi hatóságok tagállami jog szerinti hatásköreinek sérelme nélkül – az arra vonatkozó hatáskört, hogy e rendelet megsértése esetén az igazságügyi hatóságokhoz forduljanak, és bírósági eljárást kezdeményezzenek. E hatáskörök magukban foglalják az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozását, ideértve az adatkezelés tilalmának elrendelésére vonatkozó jogosultságot. A személyes adatok e rendelet szerinti védelmével kapcsolatos egyéb feladatokat a tagállamok is meghatározhatnak. A felügyeleti hatóságok hatásköreiket az uniós és a tagállami jogban foglalt megfelelő eljárási garanciáknak megfelelően, pártatlanul, tisztességesen és észszerű határidőn belül gyakorolják. Különösen, az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében minden egyes intézkedésnek megfelelőnek, szükségesnek és arányosnak kell lennie, és azok kapcsán figyelembe kell venni az adott eset körülményeit, tiszteletben kell tartani azt, hogy minden személynek joga van ahhoz, hogy az őt esetleg hátrányosan érintő egyedi intézkedés meghozatala előtt meghallgassák, továbbá kerülni kell, hogy az intézkedés az érintett személynek felesleges költségeket és túlzott kényelmetlenséget okozzon. A helyiségekbe való belépést illetően a vizsgálati hatáskört a vonatkozó tagállami eljárásjogban foglalt különös követelményekkel összhangban kell gyakorolni, ilyen például az előzetes bírósági engedély beszerzésének követelménye. A felügyeleti hatóság minden jogilag kötelező erejű intézkedést írásban hozza meg, az intézkedésnek világosnak és egyértelműnek kell lennie, fel kell tüntetni rajta az intézkedést hozó felügyeleti hatóságot, az intézkedés meghozatalának dátumát, a felügyeleti hatóság vezetőjének vagy a hatóság általa felhatalmazott tagjának azt az aláírásával kell ellátnia, az intézkedést indokolni kell és hivatkozni kell benne a hatékony jogorvoslathoz való jogra. Ez nem zárja ki további tagállami eljárásjogi követelmények megállapítását. Az említett jogilag kötelező erejű döntés elfogadása azzal jár, hogy az az adott döntést elfogadó felügyeleti hatóság szerinti tagállamban bírósági felülvizsgálat alá vethető.

[…]

(141) Minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy – különösen a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállambeli – felügyeleti hatóságnál, és [az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta)] 47. cikkével összhangban hatékony bírósági jogorvoslattal éljen, ha az úgy ítéli meg, hogy az e rendelet alapján elfogadott rendelkezések értelmében őt megillető jogokat megsértették, vagy ha a felügyeleti hatóság nem jár el valamely panasza alapján, illetve részben vagy egészben elutasítja vagy

megalapozatlannak tekinti a panaszát, vagy nem jár el olyan esetben, amikor fellépése az érintett jogainak védelmében szükséges lenne. A panasz benyújtását követően – a konkrét esethez szükséges mértékben – vizsgálatot kell lefolytatni, amely bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. A felügyeleti hatóság észszerű határidőn belül tájékoztatja az érintettet a panaszhoz fűződő fejleményekről és eredményekről. […]”

4 A GDPR „A törléshez való jog (»az elfeledtetéshez való jog«)” című 17. cikke (1) bekezdésének d) pontja a következőket írja elő:

„Az érintett jogosult arra, hogy kérésére az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül törölje a rá vonatkozó személyes adatokat, az adatkezelő pedig köteles arra, hogy az érintettre vonatkozó személyes adatokat indokolatlan késedelem nélkül törölje, ha az alábbi indokok valamelyike fennáll:

[…]

d) a személyes adatokat jogellenesen kezelték.”

5 A GDPR „Független felügyeleti hatóságok” című VI. fejezete tartalmazza e rendelet 51–59. cikkét.

6 E fejezet „Feladatok” című 57. cikke (1) bekezdésének f) pontja a következőképpen szól:

„Az e rendeletben meghatározott egyéb feladatok sérelme nélkül, a felügyeleti hatóság a saját területén ellátja a következő feladatokat:

[…]

f) kezeli az érintett vagy valamely szerv, szervezet vagy egyesület által a 80. cikkel összhangban benyújtott panaszokat, a panasz tárgyát a szükséges mértékben kivizsgálja, továbbá észszerű határidőn belül tájékoztatja a panaszost a vizsgálattal kapcsolatos fejleményekről és eredményekről, különösen, ha további vizsgálat vagy egy másik felügyeleti hatósággal való együttműködés válik szükségessé;

[…]”

7 A GDPR „Hatáskörök” című 58. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva:

a) figyelmezteti az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy egyes tervezett adatkezelési tevékenységei valószínűsíthetően sértik e rendelet rendelkezéseit;

b) elmarasztalja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, ha adatkezelési tevékenysége megsértette e rendelet rendelkezéseit;

c) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy teljesítse az érintettnek az e rendelet szerinti jogai gyakorlására vonatkozó kérelmét;

d) utasítja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy adatkezelési műveleteit – adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül – hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel;

e) utasítja az adatkezelőt, hogy tájékoztassa az érintettet az adatvédelmi incidensről;

f) átmenetileg vagy véglegesen korlátozza az adatkezelést, ideértve az adatkezelés megtiltását is;

g) a 16., 17., illetve a 18. cikkben foglaltaknak megfelelően elrendeli a személyes adatok helyesbítését, vagy törlését, illetve az adatkezelés korlátozását, valamint a 17. cikk (2) bekezdésének és a 19. cikknek megfelelően elrendeli azon címzettek erről való értesítését, akikkel vagy amelyekkel a személyes adatokat közölték;

h) visszavonja a tanúsítványt vagy utasítja a tanúsító szervezetet a 42. és a 43. cikknek megfelelően kiadott tanúsítvány visszavonására, vagy utasítja a tanúsító szervezetet, hogy ne adja ki a tanúsítványt, ha a tanúsítás feltételei nem vagy már nem teljesülnek;

i) a 83. cikknek megfelelően közigazgatási bírságot szab ki, az adott eset körülményeitől függően az e bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően vagy azok helyett; és

j) elrendeli a harmadik országbeli címzett vagy nemzetközi szervezet felé irányuló adatáramlás felfüggesztését.”

8 A GDPR „Jogorvoslat, felelősség és szankciók” című VIII. fejezete tartalmazza e rendelet 77–84. cikkét.

9 A GDPR „A felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való jog” című 77. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az egyéb közigazgatási vagy bírósági jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy felügyeleti hatóságnál – különösen a szokásos tartózkodási helye, a munkahelye vagy a feltételezett jogsértés helye szerinti tagállamban –, ha az érintett megítélése szerint a rá vonatkozó személyes adatok kezelése megsérti e rendeletet.

(2) Az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, köteles tájékoztatni az ügyfelet a panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről és annak eredményéről, ideértve azt is, hogy a 78. cikk alapján az ügyfél jogosult bírósági jogorvoslattal élni.”

10 A GDPR „A felügyeleti hatósággal szembeni hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog” című 78. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket mondja ki:

„(1) Az egyéb közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok sérelme nélkül, minden természetes és jogi személy jogosult a hatékony bírósági jogorvoslatra a felügyeleti hatóság rá vonatkozó, jogilag kötelező erejű döntésével szemben.

(2) Az egyéb közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett jogosult a hatékony bírósági jogorvoslatra, ha az 55. vagy 56. cikk alapján illetékes felügyeleti hatóság nem foglalkozik a panasszal, vagy három hónapon belül nem tájékoztatja az érintettet a 77. cikk alapján benyújtott panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről vagy annak eredményéről.”

11 A GDPR „Az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szembeni hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog” című 79. cikke a következőket írja elő:

„(1) A rendelkezésre álló közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok – köztük a felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való, 77. cikk szerinti jog – sérelme nélkül, minden érintett hatékony bírósági jogorvoslatra jogosult, ha megítélése szerint a személyes adatainak e rendeletnek nem megfelelő kezelése következtében megsértették az e rendelet szerinti jogait.

(2) Az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval szembeni eljárást az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi helye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani. Az ilyen eljárás megindítható az érintett szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam bírósága előtt is, kivéve, ha az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó valamely tagállamnak a közhatalmi jogkörében eljáró közhatalmi szerve.”

12 A GDPR „Az eljárás felfüggesztése” című 81. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőket mondja ki:

„(2) Ha ugyanazon adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelése tekintetében, ugyanabban a tárgyban egy másik tagállam bírósága előtt eljárás van folyamatban, valamennyi olyan illetékes bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, felfüggesztheti az előtte folyó eljárást.

(3) Ha ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, valamennyi olyan bíróság, amely előtt az eljárás később indult meg, valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, ha az említett eljárásokra az a bíróság, amely előtt elsőként indult meg az eljárás, joghatósággal rendelkezik, és a rá vonatkozó jog az eljárások egyesítését lehetővé teszi.”

Az osztrák jog

13 Az 1930. január 2-án újból kihirdetett Bundes-Verfassungsgesetz (szövetségi alkotmánytörvény) (BGBl. 1/1930.) alapügy tényállására alkalmazandó változata 94. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Valamennyi bírósági fórum független a közigazgatástól.

[…]”

14 Az 1999. augusztus 17-i Bundesgesetz zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten (Datenschutzgesetz – DSG) (a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről szóló szövetségi törvény [adatvédelemről szóló törvény – DSG]) (BGBl I, 165/1999) alapügy tényállására alkalmazandó változatának „Az adatvédelmi hatósághoz intézett panaszok” című 24. §-a az (1) és (4) bekezdésében a következőket mondja ki:

„(1) Minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen az adatvédelmi hatóságnál, ha megítélése szerint a rá vonatkozó személyes adatok kezelése sérti a GDPR-t, illetve e törvény 1. §-át vagy 2. §-ának első részét.

[…]

(4) A panasz elbírálásához való jog megszűnik, ha a panaszos a panasz tárgyát képező eseményről való tudomásszerzéstől számított egy éven belül, de legkésőbb az esemény állítólagos bekövetkezésétől számított három éven belül nem nyújt be panaszt. A késedelmesen benyújtott panaszokat el kell utasítani. […]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 2017. július 3-án Dr. GS orvos a GDPR hatálybalépését megelőző jogi helyzet alapján bizonyos személyes adatok törlése iránti kérelmet nyújtott be a D társasághoz, amely olyan orvoskereső platform üzemeltetője, amely lehetővé teszi harmadik személyek részére, hogy orvosokat véleményezzenek és ajánljanak. 2017. július 10-én a D társaság elutasította e törlési kérelmet.

16 Ezen elutasítást követően Dr. GS 2017 novemberében polgári bíróság előtt keresetet indított e társasággal szemben, többek között a személyes adatok védelméhez való jog megsértésére hivatkozva, és a rá vonatkozóan közzétett adatok törlését kérve. Ezenkívül kérte, hogy kötelezzék e társaságot arra, hogy tartózkodjon ezen adatok további kezelésétől.

17 2018. június 22-én, a GDPR hatálybalépését követően Dr. GS ismét kérelmet nyújtott be D társasághoz az általa működtetett platformon közzétett, rá vonatkozó személyes adatok törlése iránt. Ezt a kérelmet a 2018. július 6-i levélben szintén elutasították.

18 E körülmények között Dr. GS 2018. július 26-án a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján, különösen e rendeletnek a törléshez való jogot rögzítő 17. cikkére alapított panaszt nyújtott be a DSB-hez. E panaszban azt kérte a DSB-től, hogy állapítsa meg a személyes adatok védelméhez való joga megsértését, kötelezze a D társaságot a platformján szereplő, rá vonatkozó valamennyi személyes adat törlésére, és tartózkodjon ezen adatok további kezelésétől.

19 2019. január 4-i határozatával a DSB elutasította e panaszt azzal az indokkal, hogy annak és a jelen ítélet 16. pontjában említett, 2017 novemberében indított polgári jogi keresetnek azonos a tárgya, nevezetesen a Dr. GS-re vonatkozó, az említett platformon közzétett személyes adatok törlése.

20 E tekintetben a DSB úgy ítélte meg, hogy a felügyeleti hatóság előtti eljárás és a bírósági eljárás párhuzamos vagy egymást követő lefolytatása rendszerszintű szempontból ellentétes lenne a GDPR szerinti jogorvoslati mechanizmussal. Álláspontja szerint ilyen helyzetben a felügyeleti hatóságnak ugyanabban a kérdésben kellene határoznia, mint amelyet a polgári bíróság elé terjesztettek. Márpedig a felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való jog és az azonos tárgyú bírósági jogorvoslathoz való jog egyidejű gyakorlása nem fogadható el.

21 Dr. GS megtámadta a DSB 2019. január 4-i határozatát a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Ausztria) előtt, amely 2020. december 4-i ítéletével elutasította a keresetét, mivel a polgári bíróság által 2020. július 23-án hozott, a Dr. GS kérelmét elutasító ítélet még nem vált jogerőssé.

22 E tekintetben a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) úgy ítélte meg, hogy a GDPR szándékosan kettős jogvédelmi rendszert hozott létre. Emlékeztetett arra, hogy mivel e rendelet közvetlenül alkalmazandó, az azzal ellentétes nemzeti szabályozás alkalmazását mellőzni kell. Ennélfogva a Dr. GS által az említett rendelet 77. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott panaszt a DSB által elfogadott indokok alapján nem lehetett elutasítani, így éppen ellenkezőleg, meg kellett erősíteni e felügyeleti hatóság elvi hatáskörét e panasz elbírálására.

23 Ebben az összefüggésben azonban e bíróság úgy ítélte meg, hogy e panasz elkésett, mivel nem tartotta be az adatvédelmi törvény alapügy tényállására alkalmazandó 24. §-ának (4) bekezdésében előírt egyéves jogvesztő határidőt. Mivel a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése szerinti panasz elkésett benyújtása is elutasítást eredményez, Dr. GS panaszát jogosan utasították el.

24 Ezt követően mind Dr. GS – miután a Verfassungsgerichtshof (alkotmánybíróság, Ausztria) elutasította a panasza elbírálását –, mind a DSB felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) határozata ellen a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria).

25 E bíróság nem ért egyet a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) azon értékelésével, amely szerint Dr. GS panasza elkésett. Mindazonáltal meg kívánja vizsgálni, hogy e panasz elutasítása nem lehetett-e jogilag megalapozott más indokok alapján. E bíróság, miután emlékeztetett a 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítéletből (C-132/21, EU:C:2023:2) és a 2023. december 7-i SCHUFA Holding (A fennálló tartozás elengedése) ítéletből (C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958) eredő ítélkezési gyakorlatra, többek között a DSB által előadott, az említett panasszal azonos tárgyú, folyamatban lévő bírósági kereset fennállására alapított indokra keresi a választ. E tekintetben megjegyzi, hogy a szövetségi alkotmánytörvény 94. cikkének (1) bekezdése az alapügy tényállására alkalmazandó változatában úgy rendelkezik, hogy valamennyi bírósági fórum független a közigazgatástól. A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk szerint e rendelkezés az igazságszolgáltatás és a közigazgatás szétválasztásának elvét rögzíti, ami azt jelenti, hogy az ügyet teljes egészében vagy a bíróságok, vagy a közigazgatási hatóságok elé kell utalni annak elbírálása céljából. Az említett rendelkezéssel tehát ellentétes az, hogy a bíróságok és a közigazgatási hatóságok ugyanazon jogvitában egyidejűleg vagy egymást követően döntsenek.

26 Ebben az összefüggésben e bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján a felügyeleti hatósághoz benyújtott panaszt el lehet-e utasítani azzal az indokkal, hogy ugyanabban az ügyben korábban benyújtottak az e rendelet 79. cikke szerinti hatékony bírósági jogorvoslatot, és a bíróság előtti eljárás még mindig folyamatban van.

27 E tekintetben az egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében a kérdést előterjesztő bíróság hajlik annak megállapítására, hogy a GDPR 81. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt mechanizmusra támaszkodva elképzelhető annak elismerése, hogy amennyiben a polgári bíróságok és a közigazgatási hatóságok előtt jogvita van folyamatban, a később megkeresett szerv az időbeli elsőbbség elve alapján köteles elutasítani az érintett kérelmét.

28 E bíróság ugyanakkor hozzáteszi, hogy a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése szerinti panasz kizárólag amiatt történő elutasítása esetén, hogy bírósági jogorvoslat van folyamatban, az elutasítás időpontjában még nem született érdemi határozat a személyi adatok védelmének állítólagos megsértéséről, ezért ebben az időpontban még nem áll fenn az egymásnak ellentmondó határozatok kockázata.

29 A fentiek alapján felmerül a kérdés, hogy meg kell-e különböztetni azt az esetet, amikor a bírósági jogorvoslat folyamatban van, attól az esettől, amikor az érdemi határozatot már meghozták, még akkor is, ha az még nem jogerős.

30 E körülmények között a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a Bíróság 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítéletére (C-132/21, EU:C:2023:2) és 2023. december 7-i SCHUFA Holding (A fennálló tartozás elengedése) ítéletére (C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958) tekintettel a [GDPR] 77. és 79. cikkét, hogy a felügyeleti hatósághoz benyújtott, az [e rendelet] 77. cikke szerinti panasz elutasításának nemzeti szinten előírt lehetősége [a rendelet] 79. cikke szerint [előterjesztett] bírósági jogorvoslatnak […] ugyanabban az ügyben korábban történő benyújtása és azon körülmény alapján, hogy e jogorvoslat tárgyában bírósági eljárás van folyamatban, (a Bíróság fent említett ítélkezési gyakorlata értelmében) e jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat megengedett részletes szabályozásának minősül[?]

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy [kell-e értelmezni a Bíróság 2023. január 12 -i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítéletére (C-132/21, EU:C:2023:2) és 2023. december 7-i SCHUFA Holding (A fennálló tartozás elengedése) ítéletére (C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958) tekintettel a GDPR 77. és 79. cikkét], hogy a felügyeleti hatósághoz benyújtott, a GDPR 77. cikke szerinti panasz elutasításának nemzeti szinten előírt lehetősége amiatt, hogy az ugyanabban az ügyben [e rendelet] 79. cikke szerinti bírósági jogorvoslat tárgyában folyamatban lévő eljárásban már hoztak érdemi (bár még nem jogerős) határozatot, (a Bíróság fent említett ítélkezési gyakorlata értelmében) e jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat megengedett részletes szabályozásának minősül?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

31 Két kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a GDPR 77. cikkének (1) bekezdését és 79. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, hogy a felügyeleti hatóság, amelyhez e 77. cikk (1) bekezdése alapján panaszt nyújtottak be, elutasíthassa a panaszt kizárólag azzal az indokkal, hogy korábban az e 79. cikk (1) bekezdése szerinti és azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot nyújtottak be, még akkor is, ha az e jogorvoslat keretében hozott határozat még nem jogerős.

32 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2023. január 12 -i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 32. pont).

33 Először is meg kell állapítani a GDPR 77. és 79. cikke e rendelet VIII. fejezetének hatálya alá tartozik, amely többek között azokat a jogorvoslati lehetőségeket szabályozza, amelyek lehetővé teszik az érintett személy jogainak védelmét, amennyiben a rá vonatkozó személyes adatokat állítólag az említett rendelet rendelkezéseivel ellentétes módon kezelték. E jogok védelmét tehát ugyanezen rendelet 77–79. cikke alapján többek között közvetlenül az érintett személy kérheti (lásd ebben az értelemben: 2024. október 4-i Lindenapotheke ítélet, C-21/23, EU:C:2024:846, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 E tekintetben e 77–79. cikk szövegét illetően, először is emlékeztetni kell arra, hogy a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az egyéb közigazgatási vagy bírósági jogorvoslatok sérelme nélkül, minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen egy felügyeleti hatóságnál. Ezt követően e rendelet 78. cikkének (1) bekezdése értelmében az egyéb közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok sérelme nélkül, minden természetes és jogi személy jogosult a hatékony bírósági jogorvoslatra a felügyeleti hatóság rá vonatkozó, jogilag kötelező erejű döntésével szemben. Végül az említett rendelet 79. cikkének (1) bekezdése biztosítja, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási vagy nem bírósági útra tartozó jogorvoslatok – köztük a felügyeleti hatóságnál történő panasztételhez való, ugyanezen rendelet 77. cikkének (1) bekezdése szerinti jog – sérelme nélkül, minden érintett hatékony bírósági jogorvoslatra jogosult (2024. október 4-i Lindenapotheke ítélet, C-21/23, EU:C:2024:846, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A Bíróság már kimondta, hogy a GDPR e rendelkezései különböző jogorvoslati lehetőségeket kínálnak az e rendelet megsértésére hivatkozó személyek számára, azzal, hogy e jogorvoslatok mindegyikének gyakorlását a többi rendelkezés „sérelme nélkül” kell biztosítani (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 34. pont).

36 Ebből következik, amint arra a főtanácsnok az indítványának 46. pontjában rámutatott, hogy a GDPR nem ír elő sem elsődleges vagy kizárólagos hatáskört, sem pedig az abban említett hatóság vagy bíróságok által – az e rendelet által biztosított jogok megsértésére vonatkozóan – végzett értékelés elsőbbségéről nem rendelkezik. A Bíróság ugyanis már kimondta, hogy ez utóbbi 78. cikkének (1) bekezdésében előírt jogorvoslat – amelynek tárgya a felügyeleti hatóság által a fenti rendelet 77. cikke alapján elfogadott határozat jogszerűségének vizsgálata –, valamint az ugyanezen rendelet 79. cikkének (1) bekezdésében előírt jogorvoslat tehát párhuzamosan és egymástól függetlenül is gyakorolható (lásd ebben az értelemben: 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 35. pont).

37 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe a GDPR említett rendelkezései illeszkednek, emlékeztetni kell arra, hogy a GDPR 57. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében minden felügyeleti hatóság a saját területén köteles kezelni azokat a panaszokat, amelyeket bármely személy e rendelet 77. cikke (1) bekezdésének megfelelően jogosult benyújtani, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a rá vonatkozó személyes adatok kezelése sérti az említett rendeletet, továbbá a szükséges mértékben köteles kivizsgálni e panaszok tárgyát, valamint észszerű határidőn belül tájékoztatni a panaszost a vizsgálattal kapcsolatos fejleményekről és eredményekről. A felügyeleti hatóságnak az ilyen panaszt a kellő gondossággal kell kezelnie (2024. szeptember 26-i Land Hessen [Az adatvédelmi hatóság eljárási kötelezettsége] ítélet, C-768/21, EU:C:2024:785, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amint azt a GDPR (129) preambulumbekezdése is megerősíti, e hatóság nélkülözhetetlen szerepet játszik a személyes adatok védelmének rendszerében, hozzájárulva a szóban forgó rendelet tagállamokon belüli következetes alkalmazásához.

38 Harmadszor, ezt a szövegkörnyezet szerinti értelmezést megerősítik a GDPR által követett célok. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotó azon döntése, hogy a személyes adatok kezelésével érintett személyek számára lehetőséget biztosít arra, hogy egyidejűleg és függetlenül gyakorolják az e rendelet 77. cikkének (1) bekezdésében és 79. cikkének (1) bekezdésében előírt jogorvoslati lehetőségeket, összhangban van az említett rendelet által követett célkitűzéssel, amely – amint az a (10) preambulumbekezdéséből kitűnik – a természetes személyek magas szintű

védelmének biztosítása a személyes adatok Unión belüli kezelése tekintetében. Ugyanezen rendelet (11) preambulumbekezdése ezenkívül kimondja, hogy ezen adatok hatékony védelme érdekében az érintettek jogainak megerősítése szükséges.

39 A Bíróság már megállapította, hogy az a körülmény, hogy több jogorvoslati lehetőség is rendelkezésre áll, a GDPR (141) preambulumbekezdésében kimondott azon célkitűzést is megerősíti, hogy minden olyan érintett, aki úgy véli, hogy az e rendelet által számára biztosított jogokat megsértették, a Charta 47. cikkével összhangban hatékony bírósági jogorvoslathoz való joggal rendelkezzen (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 44. pont).

40 A Bíróság azt is hangsúlyozta, hogy az uniós jogalkotó azon döntése, hogy lehetővé teszi az érintettek számára az egyrészt a GDPR 77. cikkének (1) bekezdésében és 78. cikkének (1) bekezdésében, másrészt az e rendelet 79. cikkének (1) bekezdésében szereplő jogorvoslatok párhuzamos és egymástól független gyakorlását, összhangban áll az említett rendelet célkitűzésével (lásd ebben az értelemben: 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 42. pont).

41 Mindemellett ilyen tárgyú uniós szabályozás hiányában az egyes tagállamok feladata a tagállamok eljárási autonómiájának elve alapján meghatározni a közigazgatási eljárás és a bírósági eljárás azon szabályait, amelyek célja, hogy biztosítsák a jogalanyok uniós jogból eredő jogainak magas szintű védelmét (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 45. pont).

42 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróságnak a nemzeti eljárási rendelkezések alapján kell meghatároznia, hogy a GDPR 77–79. cikkében előírt jogorvoslati lehetőségeket hogyan kell gyakorolni (lásd ebben az értelemben: 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 46. pont).

43 Közelebbről, e párhuzamos és egymástól független jogorvoslatok gyakorlásának részletes szabályai nem veszélyeztethetik az e rendelet által biztosított jogok hatékony érvényesülését és hatékony védelmét (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 47. pont).

44 E tekintetben e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek, mint a belső jogrendből eredő jogok védelme érdekében előírt hasonló jogorvoslatokra vonatkozó szabályok (az egyenértékűség elve), és nem tehetik a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézzé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 48. pont).

45 Ebben az összefüggésben a Bíróság hangsúlyozta, hogy amikor a tagállamok meghatározzák az azon jogorvoslatokra vonatkozó eljárási szabályokat, amelyek a GDPR-ral biztosított jogok védelmének garantálására irányulnak, biztosítaniuk kell a Charta 47. cikkében szereplő, hatékony jogorvoslathoz és pártatlan bírósági eljáráshoz való jog tiszteletben tartását, amely a hatékony bírói jogvédelem elvének megerősítését képezi (2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 50. pont).

46 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az osztrák jogban előírt jogorvoslati rendszerrel ellentétes, hogy a bíróságok és a közigazgatási hatóságok párhuzamosan vagy egymást követően határozzanak ugyanazon jogvitában. Ebben az összefüggésben felmerül a

kérdés, hogy a felügyeleti hatósághoz a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott panasz elutasítható-e pusztán azzal az indokkal, hogy az e rendelet 79. cikkén alapuló, azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot már benyújtottak korábban, és az erre vonatkozó eljárás még mindig folyamatban van.

47 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a jogorvoslati lehetőségek közötti ilyen kapcsolat hozzájárulna annak elkerüléséhez, hogy ugyanazon kérelem tekintetében egymásnak ellentmondó határozatokat fogadjanak el. Hangsúlyozza azonban, hogy amennyiben a DSB azzal az indokkal utasítja el a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott panaszt, hogy az eljáró bíróság előtt az e rendelet 79. cikke (1) bekezdésének megfelelően benyújtott bírósági jogorvoslat van folyamatban, e hatóság nem biztosítható arról, hogy e kereset keretében érdemi határozatot hoznak. Ez lenne a helyzet többek között akkor, ha e keresetet mint elfogadhatatlant elutasítanák, anélkül hogy az ügy érdemében határoznának.

48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 37. pontjában említésre került – a GDPR 57. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében minden felügyeleti hatóság a saját területén köteles kezelni azokat a panaszokat, amelyeket bármely személy e rendelet 77. cikke (1) bekezdésének megfelelően jogosult benyújtani, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a rá vonatkozó személyes adatok kezelése sérti az említett rendeletet, továbbá a szükséges mértékben köteles kivizsgálni e panaszok tárgyát. A felügyeleti hatóságnak az ilyen panaszt a kellő gondossággal kell kezelnie (2023. december 7-i SCHUFA Holding [A fennálló tartozás elengedése] ítélet, C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Ezen adatkezelés keretében e hatóság a GDPR 58. cikkének (2) bekezdésében felsorolt korrekciós intézkedéseket illetően mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a megfelelő és szükséges eszközök megválasztását illetően (2023. december 7-i SCHUFA Holding [A fennálló tartozás elengedése] ítélet, C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy a panaszeljárást, amely nem hasonlít a petíciós eljáráshoz, olyan mechanizmusként alakították ki, amely alkalmas az érintett személyek jogainak és érdekeinek hatékony védelmére (2023. december 7-i SCHUFA Holding [A fennálló tartozás elengedése] ítélet, C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958, 58. pont).

51 Ezzel szemben a felügyeleti hatóságnak fel kell lépnie, ha a GDPR 58. cikkének (2) bekezdésében előírt egy vagy több korrekciós intézkedés elfogadása – az adott eset valamennyi körülményét figyelembe véve – megfelelő, szükséges és arányos a megállapított hiányosság orvoslása és az e rendeletnek való teljes körű megfelelés biztosítása érdekében (lásd ebben az értelemben: 2025. április 30-i Inspektorat kam Visshia sadeben savet ítélet, C-313/23, C-316/23 és C-332/23, EU:C:2025:303, 132. pont).

52 Kétségtelen, hogy e beavatkozási kötelezettség megköveteli azt, hogy amennyiben a felügyeleti hatósághoz a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján panaszt nyújtanak be, és tájékoztatják az e rendelet 79. cikkének (1) bekezdése alapján indított, ugyanazon tárgyú bírósági eljárás fennállásáról, e hatóság e panasz vizsgálata keretében figyelemmel legyen a határozatra, amely ezt az eljárást majd véglegesen le fogja zárni.

53 Ugyanezen kötelezettséggel azonban ellentétes lenne, ha a személyes adatok kezelésével érintett személyt megfosztanák az ilyen védelmi mechanizmusból eredő előnyöktől azáltal, hogy lehetővé teszik a felügyeleti hatóság számára, hogy a panaszát kizárólag azzal az indokkal utasítsa el, hogy a GDPR 79. cikkének (1) bekezdése szerinti és azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot nyújtottak be korábban, még akkor is, ha az e jogorvoslat keretében hozott határozat még nem jogerős.

54 Ebben az összefüggésben, ami annak kockázatát illeti, hogy ugyanazon tagállamon belül ugyanazon személyesadat-kezelésre vonatkozóan egymásnak ellentmondó határozatokat fogadnak el, amint arra a főtanácsnok az indítványának 55. és 56. pontjában lényegében rámutatott, e tagállam az alapügyhöz hasonló helyzetben fontolóra veheti például egy olyan felfüggesztési mechanizmus bevezetését, amelynek értelmében a felügyeleti hatóság a GDPR 77. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott panasz alapján jogosult vagy köteles felfüggeszteni az előtte folyamatban lévő eljárást, ha korábban az e rendelet 79. cikke (1) bekezdésének megfelelően gyakorolt, azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot nyújtottak be. Egy ilyen felfüggesztés az e jogorvoslat keretében hozott első ítélet kihirdetéséig, és adott esetben az ezen ítélettel szembeni jogorvoslat esetén az érintett jogvitát jogerősen lezáró bírósági határozat meghozataláig fennmaradhat.

55 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett rendelet 77. cikkének (1) bekezdése alapján a felügyeleti hatósághoz benyújtott panasz vizsgálatának a bírósági határozat meghozataláig történő esetleges felfüggesztése megfelel mind a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog biztosítására vonatkozó követelménynek, mind pedig a GDPR által biztosított jogok hatékony védelmének, valamint az olyan egymásnak ellentmondó határozatok meghozatalának elkerülésére vonatkozó követelménynek, amelyek sérthetik a jogbiztonságot.

56 Ezzel szemben, ha a felügyeleti hatóság kizárólag azzal az indokkal utasítja el a panaszt, hogy az e rendelet 79. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott bírósági jogorvoslat folyamatban van, egyrészt, amint az a jelen ítélet 47. pontjában említésre került, e hatóság nem lehet biztos abban, hogy e bírósági jogorvoslat keretében ténylegesen érdemi határozatot fognak hozni. Másrészt az új panasz benyújtása lehetetlennek bizonyulhat abban az esetben, ha a nemzeti jog – mint a jelen ügyben is – elfogadhatósági határidő betartásától teszi függővé e panaszt, és e határidő már lejárt. Ennélfogva nem zárható ki, hogy a személyes adatok kezelése által érintett személyt megfosztják a hatékony védelemtől, ha a bírósági jogorvoslatát eljárási okból utasítják el anélkül, hogy érdemben határoztak volna az ügyben, vagy ha a személy el kíván állni a bírósági jogorvoslatától.

57 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 57. pontjában lényegében rámutatott, az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben a felügyeleti hatósághoz benyújtott panasz elutasítása ellentétes lenne a tényleges érvényesülés elvével, mivel a jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat ilyen részletes szabályozása veszélyeztetheti a GDPR által biztosított jogok hatékony védelmét.

58 Ebből következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti jogi rendelkezések alkalmasak-e arra, hogy biztosítsák a GDPR által biztosított jogok hatékony védelmét, különösen a személyes adatok kezelésével érintett személyek számára rendelkezésre álló, egymással versengő és független jogorvoslati lehetőségek kapcsolatát illetően.

59 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a GDPR 77. cikkének (1) bekezdését és 79. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, hogy a felügyeleti hatóság, amelyhez e 77. cikk (1) bekezdése alapján panaszt

nyújtottak be, elutasíthassa a panaszt kizárólag azzal az indokkal, hogy korábban az e 79. cikk (1) bekezdése szerinti és azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot nyújtottak be, és az e jogorvoslat keretében hozott határozat még nem jogerős.

A költségekről

60 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 77. cikkének (1) bekezdését és 79. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal ellentétes az, hogy a felügyeleti hatóság, amelyhez e 77. cikk (1) bekezdése alapján panaszt nyújtottak be, elutasíthassa a panaszt kizárólag azzal az indokkal, hogy korábban az e 79. cikk (1) bekezdése szerinti és azonos tárgyú bírósági jogorvoslatot nyújtottak be, és az e jogorvoslat keretében hozott határozat még nem jogerős.

Aláírások